

Soffmeyer: Jeg kan ikke nægte, at jeg i Meget af det, som den ærede Rigsdagsmand har fremsat, er enig med ham. Jeg er enig med ham om de almindelige Principer, som her ere bragte paa Dntale, men jeg er derimod uenig med ham om den Maade, hvor paa han vil gjennemføre dem i det Enkelte. Jeg er saaledes ganske enig med ham i, at den almindelige Børnepligtsslov ikke faaer ganske i Samklang med de bestaaende Forhold, og at disse indeholde adskillige Indskrænkninger, som gjøre, at man ikke kan komme til at bruge den Mængde af gode Kræfter, som man vistnok tilsigtede at ville stille til Krigsbestyrelsens Disposition, da man daanede denne Lov; men disse Indskrænkninger troer jeg slet ikke eller dog kun tildeels ville høves ved det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand har gjort. Jeg troer nemlig, at een af de Grunde, der bidrage til, at man ikke faaer den tilsigtede Nytte af disse Kræfter, er Følgen af, at der med den nuværende Plani er forbundet Lodtrækning, eller at ikke alt det tjenstdygtige Mandskab bliver indkaldt til Dvelse, og dertil kommer endnu, at der med den almindelige Børnepligtsslov er forbunden Stillingsskilling. Disse to Ting ville bestandigt gjøre, at de bedre udvillige Kræfter, som omtales, i Reglen ikke ville komme Armeen tilgode, i al Fald kun for en ringe Deel. Om man nu endogfaa ikke vil have Stillingen, faa kan man dog indirecte have endeel af dens Indflydelse, naar man ophævede den første Hindring, nemlig Lodtrækningen, men dette Punkt, som for mig er et af de vigtigste, er ikke blevet optaget i det Lovforslag, som foreligger. Jeg er ligeledes enig med den ærede Forslagsstiller i, at der er en stor Nødvendighed, jeg vil næsten kalde den en Urimelighed i den Lov, der paalægges enkelte af de Børnepligtige, idet de, paa Grund af, at de netop vise megen Ehd og have større Gvner, blive paalagte større Byrder, idet de skulle være længere Tid til Tjeneste; men det Middel, som den ærede Forslagsstiller anbefalede, finder jeg ikke hensigtsmæssigt. Jeg maa bemærke, at man herved maa huske paa en Vanfærlighed, som ikke godt kan fuldstændigen ophæves, idet der dog altid vil blive nogen Uligghed i Behandlingen tilbage; jeg troer

nemlig ikke, hvilket dog vist den ærede Forslagsstiller vil indrømme, at man kan komme til det Punkt, at Uddannelsesstiden bliver lige kort for det Mandskab, der ansættes i de forskellige Baabenarter; der er i det Mindste endnu ingen Armeeargamentation, hvori man ikke har maattet indrømme, at Den, der skal uddannes til Artillerist eller Cavallerist, maa tjene i noget længere Tid end Den, som skal uddannes til Infanterist. Der bliver altsaa dog for de Børnepligtige en Uligghed tilbage i Tjenestetiden, og det vilde see besynderligt ud, om man vilde sætte en Præmie for Den, der ved Lodtrækningen blev Infanterist og som saadan igjen maa tjene lidt længere end nogle andre Infanterister, og derimod ikke ville give den samme Præmie til Den, der paa Grund af, at han var stærkere og høiere, blev ansat i Artilleriet eller Cavalleriet, hvor han maatte tjene ligesaa længe som den første. Et saadant System, som det her foreslaaede, maatte medføre, at Lønningen betydeligt burde forhøies for Artillerister og Cavallerister. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Forslagsstiller i, at man maa gjøre Alt, for at bringe Underofficersklassen til at gaae fremad og indtage det høiere Punkt, som den absolut bør indtage i enhver Armeeargamentation, og som er dobbelt nødvendig i en Armeeargamentation, der som vor ikke er andet end en Milicearmee, hvor netop de faste Underofficerer afgive den vigtigste Støtte, man har, naar det i kort Tid øvede Mandskab udvikles i Krigstid til en heel Folkevæbning, men der er jo ogsaa allerede nu gjort betydeligt for Underofficersklassen, idet vi have faaet en Pensionslov for den, og idet man er gaaet over til et Avancementsystem, hvorefter den dygtige Underofficer kan avancere til Officer; der kan vistnok gjøres endnu mere for dem, men jeg troer ikke, at det kan afgjøres uden i Sammenhæng med adskillige andre Bestemmelser i Armeeargamentationen. Den ærede Forslagsstiller indrømmede selv, at hans Lovforslag var meget ufuldstændigt og havde Mangler i mange Retninger, og deri er jeg ogsaa fuldkommen enig med ham, men jeg troer, at Følgen af denne Erkendelse bør være, at fraaade Thinget at gaae ind paa videre at discutere et saadant Forslag, hvor-